

ritkább esetekben is kikerülhető lesz az árak átrakásának szüksége, miután zsámfolyozás után a rendes nyomtávu vasut kocsiainak a keskenyvágányu vasutra való közvetlen átmenetelét is biztosítani lehet.

A miniszter a továbbiak során elismeri annak igazságát, hogy az önálló üzemkezelés a városra nézve nagyobb kockázatot jelentene, mintha az államvasut kezelné a vonalat. Ebből azonban — folytatja a leirat — semmi esetre sem következik az, mintha az önálló üzemű keskenynyomtávu gazdasági vasut létesítése pénzügyi szempontból a városra nézve előnytelenebb volna, mint az államvasutak által kezelendő rendes nyomtávu vasut. Már magában véve a keskenyvágányu vasutnak kilométerenkinti építési és berendezési költségei ugyanis legfeljebb csak fele összegét képviselnék a rendes nyomtávu vasut kilométerenkinti építési és üzletberendezési költségeinek, ebből kifolyólag természetesen a városnak rendes nyomtávu vasut építése esetén sokkal nagyobb befektetési költség törlesztésével és kamatoztatásával kellene számolnia, mintha a keskenyvágányu vasutat létesítené.

Igaz, hogy a szeged—kiskunhalasi vasut oly forgalommal is bírna, amelyre a gazdasági zsákvasut nem számíthatna és így több bruttó bevétele is lenne, nagyon kérdéses azonban, hogy az így elért bevételi többlet, valamint az az előny, hogy az állam a saját kezelésébe veszi át, egyáltalán képes lesz-e a kétféle vasut építési költségei közötti jelentékeny különbség folytán előálló törlesztési és kamattöbbletet megközelítőleg is ellensúlyozni. A Máv. igazgatóságának számításai szerint a rendes nyomtávu vasut szállítási bevételei aránylag csak igen csekély összegre, nevezetesen évenként és kilométerenként mindössze 4500 koronára tehetők, amivel szemben a Máv. üzleti kiadásai azonos megítélésű vasutaknál már a háboru kitörése előtt is pályakilométerenként évente mintegy 3100—3200 koronára rugtak, ami az anyagáraknak egyre jobban való emelkedése mellett folyton nagyobb lesz. Még a régi kedvező árakat tekintve is, a városnak évi 1300 korona állna rendelkezésére a vasut kilométerenkinti építési költségeinek, kamatainak és törlesztésének fődözésére. Tekintve már most, hogy a hasonló terepen épült szabványos nyomtávu helyi érdekű vasutak kilométerenkinti építési és üzletberendezési költségei már a háboru előtt is mintegy 110.000 koronát képviseltek, ami a jövőben jelentékenyen több lesz, csaknem föltétlenül biztonsággal előrelátható, hogy a szabvá-

nyos nyomtávu helyiérdekű vasut megépítése Szegedre előnyös vállalkozás nem lehet. Végül közli a miniszter, hogy mindezek-

re való tekintettel a legutóbbi közgyűlési határozatot föloldva fölhívja a város közönségét, hogy új határozatot hozzon.

Szeged fölirata a kormányhoz a magántisztviselők érdekében.

(Saját tudósítónktól.) A júniusi közgyűlés tudvalevőleg elhatározta, hogy a magántisztviselők helyzetének javítása érdekében felirattal fordul a kormányhoz és megkeresi az összes törvényhatóságokat, hogy hasonló szellemű felirattal támogassák a magántisztviselők rendezésre már rég megérett ügyét. A felirat, amely elkészült és már el is küldték, a következő:

Nagyméltóságú Miniszterelnök Ur!

A törvényhatóság közgyűlése tapasztalja, hogy magáncégek (részvénytársaságok, szövetkezetek, egyéni és társas cégek) alkalmazottainak nehéz megélhetési helyzete javítást követel. Ennek érdekében a közgyűlés tiszteletteljesen kéri Nagyméltóságodat, méltóztatásik intézkedést tenni, hogy a m. kir. kormány minél előbb életbe lépő rendelettel határozza meg annak a legkisebb támogatásnak mértékét, amelyben ezek a cégek alkalmazottaikat a mai nehéz megélhetési viszonyok között részesíteni kötelesek. Kéri a város közönsége a támogatás mértékének megállapítását, aminél irányadó az lenne, hogy a magáncégek legalább olyan támogatásban legyenek kötelesek részesíteni alkalmazottait, amint az állami tisztviselők részesültek.

Nagyméltóságú Miniszterelnök Ur! Jól tudjuk, hogy a munkaadó és az alkalmazott között fennálló jogviszonyt törvények és szerződések szabályozzák. Ezek a szerződések azonban rendszerint gyöngye lábon állnak és a törvények hiányosak. Egyébként is a háboru megpróbáltatásai mindenkivel szemben felállítottak köteleességeket a törvényeken túl és tudtak is sokan annyira emberek lenni, hogy a törvényekre való hivatkozással el ne hátrítsák maguktól ezeknek a köteleességeknek teljesítését. Ez a belátás vezette az államot és a városokat, amikor a mai rendkívüli drágaság idején, amellyel a rendes fizetés keretében megküzdeni képtelenség, drágasági pótlékban részesítették tisztviselőiket. Az állam és a városok gondoskodásának azonban minden polgárukra ki kell terjednie. Az államot és a városo-

kat nemcsak az érdekelheti, hogy a veszedelem méreteket öltő drágasággal a saját tisztviselői tudjanak megküzdeni, hanem az is, hogy minden polgára megküzdhesen valahogy. Ennek az eszközeit nem a közületek, hanem azok a cégek kötelesek megadni, amelyeknek szolgálatában az illetők állnak. Azt, hogy a kérdéses cégek teljesítik-e ezt a köteleességüket, a mai viszonyok között, már nem lehet az ő tetszésükre bízni. Az államnak és a városoknak védelmükbe kell venni a magánalkalmazottakat is, akik meghatározott fizetésből kénytelenek megélni és meg kell találniuk a módját annak, hogy ezek valamennyien részesüljenek a háborus segélyben. Olyan tartalmu szabályrendeletek alkotására, mely a cégeket arra kötelezné, hogy alkalmazottaikat mindaddig fizetési pótlékban részesítsék, ameddig a drágaság tart, a városoknak nincs joga. Az egyetlen mód, amellyel a város az egyre súlyosodó helyzet orvoslására siethet, az, hogy a m. kir. kormánytól a fenti rendelet sürgős kibocsátását kéri.

Az alkalmazottak a legrettenetesebb helyzetben vannak, az egyes cikkek ára 100—200 százalékkal emelkedett. Ezzel szemben sok cég egyáltalán nem adott drágasági pótlékot, mások oly keveset, hogy alig jöhet számításba. Aránylag kevesen vannak, kik megfelelő háborus segélyben részesítették volna alkalmazottaikat. Ez a jelekből ítélve, országsszerre így van. Annak, hogy az elégedetlenség csak a fővárosi nagyobb helyeken tört ki nyíltan, közismert okai vannak.

A cégek a háboruban kevés kivételtől eltekintve, bővebb kereseti alkalomhoz jutottak és pedig a legtöbb olyan cég is, amelyik nem volt hadseregszállító. Az üzem- és üzlettulajdonosokra szép napok virradtak, épp ezért nekik sem lehet kifogásuk az olyan egységes szabályozás ellen, amely a megélhetési gondokat odáig szállítja le, ahol már nem az éhezés, hanem a drágaság ellen kell harcolni.

Kérésünket Nagyméltóságod jóakaratu figyelmébe ajánljuk. Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottsága 1917. július hó 14-én. dr. Somogyi Szilveszter, polgármester.

Hajó elsüllyesztések.

Bern, július 18. A Claire belga gőzös 19 életbenmaradt utasa megérkezett Toulonba. A Claire-t a hó 12-én 250 mértföldnyire Bonától egy német buvárhajó megtorpedózta. A gőzös vasércet szállított Szalonikiból Marseillebe. A kapitány görög, a második tiszt belga származású volt. A hajó személyzete francia matrózokból állott. Néhány utas is volt a hajón, amely 50 másodperc alatt elsüllyedt. A mentési munka igen nehéz volt; 26 ember életét veszítette. A Friderika svéd gőzös 1200 tonnával Hullba menet elsüllyedt.

Támadásra készülnek a románok.

Lugano, július 18. A párisi Agence des Balkans jelentése szerint a román hadsereg Brusilov tábornokkal történt megállapodás szerint támadásra készül. A román katonák hír szerint kitűnő állapotban vannak. (M. T. I.)

Nagy orosz veszteségek az offenzívában.

Stockholm, július 18. A Ruszkoje Slovo közlései szerint az oroszok az offenzíva első napjaiban, július 2-től 6-ig rendkívül súlyos veszteségeket szenvedtek. Egyes ezredeknél elesett és megsebesült a tisztikar fele, sőt az egyik ezred valamennyi tisztje harc képtelen lett. Az első napok lelkesedése után ismét lazult a fegyelem. Egyes csapatrészek, anélkül hogy az ellenség szorította volna, visszavonultak. Kerenszki hadügyminiszter újabb napiparancsot adott ki és a legsúlyosabb büntetéssel fenyegeti meg az engedetlenkedőket.

Kína új kormánya.

Peking, július 18. Külügyminiszterre Vanglasient, tengerészeti miniszterre pedig Lin-Kuan-Sungot nevezték ki. Az elnök kijelentette, hogy nem vállalja újra az elnökséget.

A nők választójoga

egyhangulag a

DIANA

puder és krém mellett nyilatkozik meg, mert e két szer a női szépség egyedüli biztosítéka. Próbadozoz kor. 1.— Nagy doboz „ 2.50 Mindenütt kapható!